

NOTE DE STUDIU
ȚEFANIA
 Schița cărții
 John Vernon McGee

Scriitorul: Țefania

Țefania ne oferă mai multe detalii despre sine decât oricare altul dintre profeții mici. Dacă Habacuc a păstrat tăcerea cu privire la propria sa persoană, Țefania se află exact la polul opus. El ne prezintă genealogia sa până la str-stră bunicul său care a fost Ezechia, rege în Iuda. El avea strămoși în familia regală (Țefania 1:1).

Perioada de timp:

Profetul datează scrierea sa într-o manieră la fel de limpede ca cea în care ne-a vorbit despre identitatea sa – „pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împărat în Iuda” (1:1). Conform aranjamentului Scripturilor evreiești, Țefania a fost ultimul dintre profeți, înainte de perioada de captivitate. A fost contemporan cu Ieremia și, posibil, cu Mica. El a compus „cântecul de lebedă” al regatului lui David. Lui i se atribuie suflul care a dus la trezirea spirituală din vremea domniei lui Iosia.

Tema: aspectul întunecat al dragostei

Lumina și plăcutul sunt asociate cu dragostea, indiferent de felul acesteia. Și așa și este; dar, acestea nu epuizează tabloul complex al acestui sentiment deosebit. Dragostea se exprimă totdeauna spre binele celui iubit. Acesta este motivul pentru care este atât de greu să asociezi dragostea cu judecata lui Dumnezeu. Înțelegerea comună este aceea a unui Dumnezeu asemănător personajului din filmul „Dr. Jekyll și Mr. Hyde”. Una dintre naturile Sale de exprimă prin dragoste iar cealaltă prin judecată și mânie. Aceste două naturi par a fi contradictorii până într-acolo încât un neavizat ar putea crede că este vorba despre două persoane diferite. Cartea Țefania este plină de mânie și judecata lui Dumnezeu (1:15, 3:8) dar, poate fi sesizată și adierea suavă a dragostei Lui (3:17). Dragostea este cea care îl determină pe un părinte să își ia copilul din casă și să-l ducă la un spital unde chirurgul acționează cu un bisturiu, rapid, asupra trupului lui suferind. Acest act este o expresie a dragostei în aceeași proporție ca vizita pe care o primește a doua zi copilul, când i se aduc jucării și bomboane.

Ideile principale

Se pot desprinde două idei principale din cartea Țefania:

1. expresia „Ziua Domnului” apare de 7 ori. Obadia și Ioel, primii dintre profeții care au consemnat mesajul din partea lui Dumnezeu, au fost și primii care au folosit această expresie; Țefania, ultimul dintre profeți, ne aduce în atenție, din nou, această expresie. Se face referire în mod expres la Necazul cel Mare care va preceda instaurarea Împărăției. Este vorba despre o vreme a mâniei.
2. „gelozia” apare menționată de două ori. Nu este vorba despre un sentiment identic cu cel omenesc ci este o dovadă în plus a dragostei lui Dumnezeu pentru poporul Său care s-a îndepărtat de El.

Prezentare generală

- I. Judecata Iudei și a Ierusalimului, capitolul 1
- II. Judecata pământului și a tuturor națiunilor, capitolul 2:1-3:8
- III. Judecata este îndepărtată; Împărăția este instaurată, capitolul 3:9-20

Comentariu**I. Judecata Iudei și a Ierusalimului, capitolul I**

v.1 Țefania se identifică pe sine și perioada în care a trăit (vezi Scriitorul, Perioada de timp)

- v.2 Se proorocește o distrugere la nivel mondial. Cartea Apocalipsa confirmă acest verset și datează evenimentele ca petrecându-se în perioada Marelui Necaz.
- v.3 toate ființele se vor prezenta la judecată
- v.4 Iuda și Ierusalimul vor avea parte de o judecată specială
- v.5 motivul judecății este idolatria – sunt menționate 3 tipuri de idolatrie
- v.6 poporul îi întorsese spatele lui Dumnezeu. Sunt menționate două categorii: cei încăpățânați și cei care niciodată nu au fost mântuiți.
- v.7 „Ziua Domnului” este judecată (vezi Cele două idei principale și, de asemenea, Ioel 1:15). Aici, Nebucadnețar este considerat ca o imagine a Zilei Domnului.
- v.8 „jertfa” este judecarea Iudei
- v.10 „ziua aceea” este Ziua Domnului
- v.12 în mod clar, acesta a fost prima categorie de oameni alcătuită din cei care declarase că Dumnezeu murise. Acești oameni erau mulțimiți de ei înșiși într-o societate extrem de afluentă.
- v.13 aceasta semnifică sfârșitul prosperității și începutul crizei
- v.14,15 avem de-a face cu o dureroasă imagine a Necazului cel Mare
- v.16 este o zi dominată de frică
- v.17 păcatul oamenilor tarage după sine judecata
- v.18 nu va fi scăpare. Argintul și aurul sunt dumnezeii lor și ei nu au nici o putere de eliberare

II. Judecata Pământului și a tuturor națiunilor, 2:1-3:8

Capitolul 2

- v.1 o chemare a Israelului de a se aduna și de a cere împreună scăpare față de mânia care avea să se abată asupra lor în Ziua Domnului.
- „fără rușine” înseamnă că erau insensibili față de situația păcătoasă în care se aflau
- v.2 o descriere scurtă dar sugestivă a Zilei Domnului
- v.3 chemarea este extinsă către toți locuitorii Pământului care sunt în căutarea Domnului
- v.4-11 aceasta este judecata care se va abate asupra națiunilor inamice din jurul Israelului și asupra idolilor acestora
- v.12 Judecata asupra Etiopiei
- v.13-15 Judecata asupra Asiriei (implinită literal).

Capitolul 3

- v. 1-5 Judecata Ierusalimului. Judecata este dependentă de statutul acestei cetăți
- v.6-8 Judecata tuturor națiunilor – este Armagedonul care ia sfârșit o dată cu reîntoarcerea pe Pământ a Domnului Isus Hristos.

III. Judecata înlăturată; Împărăția instaurată, 3:9-20

- v.9 aceasta nu înseamnă că va fi o singură limbă pe întreaga suprafață a pământului – deși este posibil să se vorbească atunci limba de dinaintea ridicării Turnului Babel. „buzele sunt curate” în sensul că limbajul rău, profan, murdar a fost înlăturat. Cuvintele murdare vor fi dispărut atunci.
- v.10-12 acestea sunt condițiile puse de Împărăție
- v.13-16 Rămășița Israelului va intra în Împărăție. Atitudinea și vorbirea acestor oameni vor fi schimbate. Frica va fi înlăturată. Domnul Isus va domni El Însuși asupra lor. Este vorba despre cea de-a doua venire a Domnului Isus.
- v.17 acest verset este cheia întregii cărți. Este lumina într-o mare de întuneric. Scopul judecății nu este unul răzbnător ci unul de curățire, purificare cu scopul ca binecuvântarea și binele să se poată revărsa asupra lor.
- v.18-20 este o descriere a condițiilor Împărăției.